

Današnjim danom završena je IX. sjednica Hrvatskog sabora. Upravo završena sjednica ostat će zapisana u hrvatskoj povijesti jer predstavlja točku infleksije. Do ove sjednice mogli smo se svađati, natezati, tko je suverenist a tko nije. Od danas takve rasprave nemaju nikakve svrhe. Hrvatska nije suverena zemlja. Ostaje pitanje da li je europska zemlja? Zaljubljenici u Hrvatsku tvrde kako pripadamo srednjeeuropskom i mediteranskom kulturnom prostoru. Tvrdnju tek treba dokazati. Naime, činjenice govore suprotno. Činjenice govore kako smo aktivni čimbenik balkanske krčme. Nije moguće naći poveznicu između tvrdnji o europskoj i mediteranskoj orijentaciji kad činjenice tvrde da se vodi politika balkanske krčme. Pogledajmo današnja postignuća Hrvatskog sabora.

Danas su izglasana dva važna zakona. Jedan se odnosi na legalizaciju bezakonja od strane političkih moćnika, parlamentarne većine, a drugi o svemoći politike u ograničavanju političkih sloboda usprkos Ustavu i ustavnim načelima.

Tako su vladajući oduzeli pravo da hrvatski građani vjeruju kako se je imalo smisla boriti za slobodnu i demokratsku Hrvatsku. Ona nije niti slobodna niti demokratska. Ona je jedino partijsko jednoulje zamijenila partijskim bezumljem. U bivšem sustavu bilo je jasno tko i kako vlada. Sada to nije jasno iako se naslućuje. Vlada koalicija čije je zajedničko obilježje samo i jedino vlast. Ne da dobrobit građana nije u interesu postojeće politike već u ovoj i ovakvoj politici naprosto nema mjesta za građane. Do sada su o tome govorili katastrofičari koji su upravo zbog govora istine proglašavani neprijateljima Hrvatske. Zapravo su cijelo vrijeme bili borci za istinu. Ova sjednica je skinula „smokvin list“ i otvoreno saopćila hrvatskim građanima da su jednako nevažni – pripadaju li većinskom narodu ili su nacionalna manjina. Svi građani smetaju bez obzira koje nacionalnosti bili. Posljedica je jasna i svima poznata – Hrvatska kakvu su željeli hrvatski građani nema. Događaju se apsurdne stvari. Umjesto da se prepiremo da li smo nezavisni i slobodni, šutke gledamo u Bruxelles kao spasitelja ostataka hrvatske nezavisnosti. O suverenosti ne govorimo jer nije realno da će netko drugi zahtijevati ili čak uvjetovati suverenost. Odahnuli smo jer je Ured državnog tužitelja pokrenuo slučaj software za koji je USKOK, čitaj DORH, kazao kako nema ne samo kaznene već bilo kakve druge nezakonitosti. Prema tome, naše institucije ne štite hrvatske građane od bezakonja. To čini Bruxelles. To postavlja pitanje, implicitno daje odgovor, da li su hrvatski građani zaslužili slobodnu i demokratsku domovinu kako su to isticali, mislili, naši preci ne vodeći pri tom brigu o posljedicama za sebe i svoju obitelj. Tako se postojeća politika odrekla suverenosti. Ni to joj nije dosta već vladajući nas uvjeravaju kako nastavljaju politiku Franje Tuđmana i kako su upravo oni zaslužni za današnju Hrvatsku. Cijena koju su platili hrvatski građani je brutalna u brutalnom smislu te riječi. Ostalo je ništa što otvara nove dileme i postavlja pitanja koja će ubrzo dodatno

marginalizirati ono što kolokvijalno nazivamo modernom državom.

Tako, nacionalne manjine odlučuju o nacionalnoj većini iako imaju preferencijalni status samo zato da bi svi bili ravnopravni. To rezultira nezadovoljstvom hrvatskih građana. Da ne bi bilo zabune nisu samo nezadovoljni pripadnici većinskog naroda. Još su više nezadovoljni pripadnici manjinskih naroda. S mnogima kontaktiram od kojih su mi mnogi prijatelji i to ne u smislu forme već sadržaja što su pokazali u trenucima kada mi je bila potrebna prijateljska pomoć. Govorim o tim obespravljenim ljudima koji žive u strahu od svojih političara koji bi ih trebali predstavljati a koji ih ne predstavljaju već vode neku svoju samo njima razumljivu politiku.

Crkva, bolje reći crkve, u toj priči podržavaju politiku koja je neprihvatljiva za njihove vjernike, „ovce“, samo zato jer vjernici mogu prisustvovati molitvama bez covid potvrde. Kakva je to vjera, kakva je to crkva koja može imati cijenu za koju će izdati svoga Boga i svoju vjeru. Bilo bi dobro ponovno pročitati Smrt Samil age Čengića kako bi utvrdili, ponovili, gradivo i shvatili kako se vjernici trebaju boriti za svoju „svetu vjeru“.